Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26421
Copyright: Admont, Benediktinerstift

g ut se castigent adinuicē tales ⁊ velint
sibi bona. sēm modū sue dilcōnis. Inuno q
ē ēum modoꝝ dilcōnis qpter ut sit rēbu
tio debita ꝗ latens. Incoamantib enī se
qpter vt velint sibi bonū adinuicē sēm
motū coamationis. Qt g amant vtilita
tis causa ⁊ delectōnis amāt qdē vtile
⁊ delectabile. ⁊ hꝰ qdem dilectio facilis
fit dissolutōis ⁊ passionis. Et ueres
pluriminū amāt se adinuicē pp vtilita
tē. Juuenes aū pp delectōnē sēcq ⁊
to sunt amici ⁊ recendunt cito. Amor
enī mutacōne delectōnis. delcio v ē cite
mutacōnis. ¶ Ꝑsea v dilectio ē
bonoꝝ dilectio. Qnē q est va amicti
a ⁊ qsilū inutute. Hij nempe uolūt
s inuicē qpse rōne qsuetudinis sue
meo qd boni psicūt sibi ⁊ delectant
epse inuicē simplicē. Et hec qdem di
lectio diuina aggat insepa omia que
pinet se inuicē diligentib neq recip
delectiones. Boni g sunt amici pse.
¶ Amicicia g q ē pp vtilitatem ⁊
delectōnem pot ē mt malos ē ⁊ in
malos ⁊ inbonos. Attam dissoluit
soluto vtili ⁊ delectabili. Est enī ami
cicia paccidēs. ¶ Amicicia v
amanꝰ ⁊ oenans ⁊ laudabil ⁊ coamicicia
act sunt ꝗanteꝰ int amicos assecā
tes se inuicē assecatē decora inuicta ⁊
aggrentes sibi bona incis que adinuicē
accōnes. Talis aū habitudo coꝝ adinui
cē n int mittit. Si v numis fuit sepa
tio tepescet amicicia. ⁊ mobiliuone
labet. ⁊ ex hys dēm ē qd pegnatio mlt
tas v maltocies soluit amicicias.
¶ Amatū g ⁊ dilcm nobile ⁊ absolu
tū est bonū absolute. Et uir bon eū
sit amicꝰ sit ei amicꝰ bon ⁊ diligit
ueq alēm habit ei. n causa passionis.
Vēq g uirꝰ amat bonū sicum. ⁊ corre
bunt ei equalitate ⁊ vtilitate ⁊
ista amicicia ē equalitatis amicicia. ⁊
sēm hāc amicꝰ est vnla medicētate ami
cicie q ē amicicia bonoꝝ. De amicē sōcoꝝ
Cōiūctiū ē precipatio inbono ⁊ ma
lo ⁊ negotiatio hominū ⁊ qūsatio
ipōꝝ adinuicē cause qsiciliunt. ē amici
ciaꝝ. Et qd amicoꝝ ē ⁊ qsim ⁊ socioꝝ
qmune ē. Amicicia ē qmunitas qdam
ē ⁊ stinuitas appetit ⁊ desidat sibi. q
uenient inseupiscia. ⁊ victoria ⁊ sapia.
Jdcq institute fiunt sollempnitates
⁊ sacificioꝝ oblationes ⁊ victimaꝝ im
molatōnes ⁊ cuules aggationes. vt ex
hys nascat sociatas ⁊ gentes amoꝝ
⁊ amicicia pramoꝝ. Vnde procedit dei
honoratio ⁊ cultatio. Hui sollempnita
tes sunt qgis tplb vndeb post frugū messes
Tuc ei magis occupati erāt homines adq
rendū amicicias ⁊ exhibendū grāꝝ
accōnes ad paceptis bn sicis. De
Principat aū ciuitis principatib cuulib.
tres sunt. scilicet principat regū. ⁊ princi
pat bonoꝝ sui magnatū. ⁊ principat
comitantiū. Omnū v optimat est pn
cipis regū. ¶ Vnd sicut aū arcitū hē cor
rumpens ipm ⁊ tollens ātem a forma sua.
Pegi principat ei arcitū hē tyrannoꝝ
principatū. Nam intentio regis n ipi ē
vtilitas. sē subiecti sibi qgis intendit
vtilitati. Et qdem talis rex ē rex sēm
ātatem. Si ei puenit adtirānidem
ipsam regit vtilitatē n utilitatē regni.
⁊ sic pmutat regni principat. adtyrānidis
principatū. ⁊ ē qdem tyrannidis maleficia
huiusmodi principat. ⁊ ei corruptela.
¶ Similit qp boni sue magnates qn dimi
sint boni qsentia amunitatis ⁊ inten
dit bona sibi ipis ⁊ qeaunt ut sit pn
cipis eordem semp. n ediens eordem
genealogia. neq qsidaulint honorabile
tatē ⁊ mieū ⁊ dignitatē sue vdenci
tatē principatū. tnsset iste principat